

Resolució 815/2021, de 2 de setembre¹

Número d'expedient de la Reclamació: 671/2021

Administració reclamada: Agència Catalana del Consum

Informació reclamada: El contingut d'una sanció i el seu fonament.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: D'acord amb la documentació aportada a aquest procediment, el 22 de març de 2021 l'entitat reclamant hauria estat informada per l'ACC de l'obertura de l'expedient sancionador en relació amb el qual l'1 de juny de 2021 sol·licita conèixer la sanció imposada i els motius que la fonamenten. És més que plausible que un expedient sancionador obert al març, sobre un assumpte aparentment complex relatiu a la navegació aèria, encara no hagi finalitzat la seva tramitació el juny del mateix any, de manera que en sol·licitar la informació encara no s'hagués dictat la resolució sancionadora. En conseqüència, entra perfectament dins del possible que la informació sol·licitada, que és sobre la sanció imposada, encara no existís en el moment de presentar la sol·licitud (i potser ni tan sols ara). En tot cas, l'ACC afirma taxativament que es presenta aquesta inexistència de la informació sol·licitada en el moment de la recepció de la sol·licitud, la qual cosa comporta necessàriament la seva inadmissió.

Paraules clau: Organismes de la Generalitat. Entitats per a la defensa dels consumidors. Viatges. Consum. Sancions. Reclamació contra inadmissió. Falta de col·laboració de l'Administració. Preexistència de la informació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 23 de juliol de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 671/2021, presentada per una entitat per a la defensa dels consumidors contra l'Agència Catalana del Consum (ACC), en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. L'1 de juny de 2021 l'entitat reclamant, després d'esmentar que el 22 de març de 2021 hauria estat informada per l'ACC de l'obertura d'un expedient sancionador contra una companyia de navegació aèria arran d'una denúncia de la reclamant, demana a l'ACC de conèixer l'import de la sanció imposada i dels seus motius.

---

¹ El text original, elaborat pel ponent, s'ha escrit en castellà.

3. El 23 de juny de 2021 l'ACC inadmet la sol·licitud anterior partint de les següents consideracions: "l'article 64.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, en relació amb l'article 53, en tant que la informació demanada no té la consideració d'informació pública als efectes de l'article 2.b LTAIPBG. Es presenta aquesta causa d'inadmissió ja que aquesta Agència no disposa de la informació objecte d'aquesta sol·licitud i no compliria el requisit exigít per l'article 53.2 del Decret 8/2021 de ser informació temporalment preexistent a la presentació de la sol·licitud d'accés".
4. La Reclamació presentada el 23 de juliol de 2021 invoca la legislació de defensa dels consumidors i usuaris i la de transparència per fonamentar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada.
5. El 30 de juliol de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 30 de juliol de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'ACC i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre ella, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Una vegada transcorregut àmpliament el termini atorgat per complir el requeriment anterior, no consta a la GAIP la recepció de resposta alguna de part de l'ACC.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, atès que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 6 posa de manifest que l'ACC no aporta a aquest procediment la informació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP ("La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o

els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies"). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'Administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si es té en compte que l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de la tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació, sens perjudici de les responsabilitats disciplinàries que resultin procedents".

3. *La inadmissió de la sol·licitud sembla raonablement justificada*

L'ACC invoca l'article 53.2 del Decret 8/2021, de transparència i accés a la informació pública, segons el qual "en tot cas, la informació pública objecte del dret d'accés ha de ser temporalment preexistent a la presentació de la sol·licitud d'accés, amb independència de la data d'entrada en vigor de la Llei 19/2014, del 29 de desembre", al·lega que la informació sol·licitada per l'entitat reclamant no compleix aquests requisits i, en conseqüència, inadmet la sol·licitud. A més d'aquestes previsions normatives, ve sent un criteri de la GAIP interpretar el concepte d'informació pública, a efectes del dret d'accés a ella i a la vista que l'article 2.b LTAIPBG ho defineix com a informació en poder de l'Administració, com a informació que en el moment de ser sol·licitada ja existeix a disposició de l'Administració sol·licitada, de manera que no hagi de ser creada per atendre la sol·licitud, ni es tracta d'informació de futur, en la qual el caràcter hipotètic o incert pot dificultar la valoració del dret d'accés a ella.

D'acord amb la documentació aportada a aquest procediment, el 22 de març de 2021 l'entitat reclamant hauria estat informada per l'ACC de l'obertura de l'expedient sancionador en relació amb el qual l'1 de juny de 2021 sol·licita conèixer la sanció imposada i els motius que la fonamenten. És més que plausible que un expedient sancionador obert al març, sobre un assumpte aparentment complex relatiu a la navegació aèria, encara no hagi finalitzat la seva tramitació el juny del mateix any, de manera que en sol·licitar la informació encara no s'hagués dictat la resolució sancionadora. En conseqüència, entra perfectament dins del possible que la informació sol·licitada, que és sobre la sanció imposada, encara no existís en el moment de presentar la sol·licitud (i potser ni tan sols ara). En tot cas, l'ACC afirma taxativament que es presenta aquesta inexistència de la informació sol·licitada en el moment de la recepció de la sol·licitud, la qual cosa comporta necessàriament la seva inadmissió.

Es pot deduir de les consideracions anteriors que la resolució d'inadmissió de l'ACC està aparentment justificada, motiu pel qual és procedent desestimar la present Reclamació.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 2 de setembre de 2021, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 671/2021 perquè la inadmissió de la sol·licitud d'informació pública de la qual porta causa està justificada raonablement i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.